

La Veu de l'Empordà

Any XXXIII.—Època 2.

Figueres, 9 de novembre de 1932

Suplement al N.º 1465

Preus de subscripció:

Península. 2 ptes. trimestre.
Unió Postal 3 »

Redacció i Administració: Garcia Hernández, núm. 5
TELÉFON N.º 137
Es publica els dissabtes

Punt de venda i subscripció:
Impremta, Llibreria i Papereria,
Garcia Hernández, 5

Franqueo concertado

Amunt els cors

En plena tardor anyal els esperits a Catalunya trenquen el bull a les totes. L'hora és espiritosa i abrandada. Les sangs de la nostra gent se common amb el tumulte misteriós, entre dionisiac i bèl·lic, el most que vol tornar-se vi novell. Catalans de tot vent! permeteu-li al darrer dels sacerdots de Catalunya a qui Déu atorgar la mercè altíssima de portar-la en sagrament d'amor i dolor, a la presó i a l'exili, per haver defensat els seus furs de personalitat col·lectiva, precisament a la casa de tots que és el temple, i en ocasió i com aplicació d'una prèdica sobre la Criteologia-Eucarística on el gra de blat i el gra de raïm consagrats s'eleven a la categoria d'Infinit en el temps i en l'espai; permeteu-li, tornem a dir-vos, que, en aquesta hora de transcendència única posem un col·loqui o conseqüència al sermó esmentat més amunt. Catalans de tot vent!

Pensem que ara, en l'exercici del deure electoral, no es pot anar a reeditar el Corpus de Sang en família; fer-ho, fóra infernalment sacríleg. Els cops de falç de l'altre pogueren trobar una excusa en la desesperació heroica. Ara, ja no hi hauria en tot cas, d'altre rei nostre senyor, ni d'altre Comte de Santa Coloma, que l'odi cainític, fratricida, que poguessin, a contra dret, induir-nos a declarar-nos mútuament la Guerra.

Ara, doncs, els bons cop de falç només podrien ésser bons, a condició de ventar-los contra el sol enemic comú que és el Drac interior, que és el canibalesc egoisme.

Es l'hora del *levantdén* de la gran cosa memorable, que és, fet i fet, com l'ànima i el cor de la Pàtria *sagramentats* en la Seyera que a tots ens abrigo i on aletejen immortals la Història i l'Esperança dels catalans d'ahir, d'avui i de sempre.

Anem a les eleccions com si anessim a complir senzillament un ritus sagrat. Anem-hi amb el mateix esperit elevat i il·luminat amb què els cantaires de l'Orfeó Català entonen aquells mots excelsificadors de l'himne d'en Maragall i en Millet:

«Volaràs com au galana
al damunt del nostre anhel;
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel!»

Si; ara és l'hora de que tots els partits de la terra acudeixin a les urnes amb les mans ben netes i ben pies tal com els primitius cristians acudien a l'hora santa a rebre el Pa. de la Comunió. La solidaritat d'avui com avui és impossible. La de l'Ideal, però, de plasmar una Catalunya digna dels seus Majors i de les generacions noves, si que és possible, si que és un deure.

Convencem-nos-en d'una vegada que tota altra ambició per més engallada i violada i llampanta que fos ens minimalitzaria, ens rebajaria, ens degradaria.

Tot i votar cada ú segons els imperatius del propi criteri polític cal que hom compleixi amb la seva consciència bo i aspirant a realitzar el més possible aquell programa que en lletres repetides recomanarem a Macià i d'altres prohoms de l'Esquerra: Esquerra? Dreta?—preguntàvem. La política de l'abraçada rodona!

Ah, Catalans!

Candidatura Catalanista de Pacificació Social

Ramon d'Abadal i Calderó

Diputat a Corts. — Ex-Senador. — President de la Lliga Regionalista i Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Joaquim Batlle i Martínez

Propietari

Narcís Camps i Bellapart

Propietari

Tomàs Carreras i Artau

Catedràtic.—Doctor en Filosofia i Lletres i Advocat

Alfred Dorca i Blanch

Banquer i Advocat

Rafael Gay de Montellà

Advocat i Publicista

Pere Madí Rusiñol

Comerciant

Pelai Negre i Pastell

Advocat i Publicista

Joan Torras de Prat

Llicenciat en Filosofia i Lletres i Advocat

Joan Vallés i Pujals

Advocat. — Ex-Senador. — Ex-Conseller de la Mancomunitat de Catalunya.— Ex-President de la Diputació de Barcelona.

Ramon Xifra i Riera

Advocat

Tots recordem els mots del genial Gimerà, referent a aquell *levantdén* del compromís de Casp. Mots d'una intemperància sublim!

Bé; ara el *levantdén* simbòlic de la Pàtria serà el *levantdén* d'un *compromís* que té de voler rectificar aquell altre i que ens podria comprometre molt més: serà el Compromís de Catalunya amb ella mateixa i amb tots els pobles del complex ibèric.

Capellat de Catalunya com som deixeu-vos concretar el Clam suprem de les nostres ambicions cabdals en l'arenga litúrgica que

repeteix l'Església del Crist en encetar l'oració episcopal per excel·lència que és el Prefaci: *Amunt, amunt els cors!*

Mossèn BARTOMEU BARCELÓ.

Figueres—21—X—32.

Catalans:

Per l'ordre, per la pau, per la tranquil·litat i per la cultura de la nostra terra, heu de votar la

Candidatura Catalanista de Pacificació Social

L'espantall

Amb una manca de honestetat política que esvera, la delegació empordanesa de la fracassada Esquerra barcelonina empra com a *leit motif* de la seva campanya electoral l'argument faceciós presentat pel senyor Macià, oblidant que és President de tot Catalunya i no d'un partit polític en plena desbandada, o sia, el de que si no surt l'Esquerra en les properes eleccions del dia 20 hi haurà una sagnant revolució social.

Apart que fa riure l'amenaça d'emprar elements completament divorciats d'ells en boca dels homes que pel seu actuar a la caça del negoci els han deixat escapar quan era l'hora de catalanitzar los, és un truc de mala fe voler torbar la serenitat augusta de les eleccions constituents de la nova Catalunya amb estirabots que sols la imminència de la vergonyosa derrota poden inspirar.

No hi ha cap català de bona fe que es pugui deixar enganyar pels crits biliosos d'*Empordà Federal*. El qui amenaça és que té por i gairebé segurament de perdre. Com deia molt bé l'il·lustre Pol de les pàgines de *La Veu de Catalunya* estant, no ha d'espantar cap elector de Catalunya el record de les eleccions del 28 de juny de l'any passat: ni el record de les malifetes a les circumscripcions per absència del cos electoral i de l'esperit ciutadà, ni la xifra de vots obtinguts per les candidatures que triomfaren. Són altres els temps, altres les circumstàncies, altre l'estat de l'opinió pública. No en va han governat més d'un any els triomfants a la Generalitat i a l'Ajuntament; no en va els ha vist actuar Catalunya en el Parlament espanyol i els ha sentit en els mitings i ha palpat les conseqüències de l'obra que han fet i de les coses que han predicat. L'opinió avui no és amb els que triomfaren en 1931: allò fou una onada moguda per un huracà com tots els huracans, malura d'un moment; millor dit, fou una inundació els efectes de la qual encara toquem, però les aigües han recobrat el seu nivell i el que fou devastació pot tenir el remei de la fecunditat de la calma, de l'harmonia, de l'acció ordenada i pròvida.

El ciutadà de Catalunya que l'estimi, ha de pensar que els vencedors d'ahir no són invencibles: cada vot que se'ls tregui, cada vot que es conquisti per la causa de Catalunya, que és la de l'ordre, la de la veritable tradició catalana, la del treball, la de la pau dels esperits, és una baixa—electoralment dues: el vot que es treu i el vot que es conquista—en l'estol contrari, una força per l'estol propi.

Així, treballar cada dia, cada moment: la campanya electoral d'ara no ha d'ésser d'última hora; ha de començar de seguida i anar-se intensificant: cada adepte que es conquista és un nou conquistador d'adepte: així l'acció es va eixamplant i enfortint.

Mai com ara, a més, l'organització bàsica de la Lliga Regionalista, a la capital i a les comarques, no havia estat tan forta: mai no s'havien trobat com ara les facilitats i l'assistència en l'opinió pública: els catalans conscients van comprenent el que es disputa en les vinents eleccions.

Que es desin els articulistes d'*Empordà Federal*, si no saben presentar millors raons en defensa de llur candidatura fracassada en nèixer. El poble, tot el poble, sense excloure els treballadors honrats de l'Empordà, el que vol són programes complets, solucions per als problemes i garantia d'una actuació justa i honrada. Venir a hores d'ara amb amenaces de revolucions si no surten els seus flamants candidats és una gesta tan grollera que els acaba d'enfonsar en un ridícul més profund que el que els hi ha obert la carta de Noguer i Comet i l'afer de la venda d'empleus a l'Ajuntament de Barcelona.

La victòria és filla de l'entusiasme de tots.

D'una candidatura

Entre molts dels catòlics d'ací i de fora, ha produït pèssim efecte la presentació d'una candidatura que si bé és integrada per persones respectables, és o serà causa de desavinences entre els mateixos catòlics

I ha causat encara molt pitjor efecte, pel que s'ha sentit a dir a alguns dels qui han tingut més o menys cooperació a la seva confecció.

Han dit aquells que ja sabien que havien de perdre, però que tot i sapient-ho, anirien a les urnes solament per a anar contra la Lliga.

Aquestes són les paraules d'alguns dels patrocinadors.

Quin patriotisme!

I preguntem nosaltres: Es aquesta la manera de combatre l'enemic comú?

Es aquesta la manera de comportar-se les persones que volen tenir-se per assenyades?

Es aquesta la manera de conduir-se els catòlics?

Ningú no pot negar les idees religioses dels homes que van en candidatures de la Lliga.

La candidatura de la Lliga i els treballs electorals de la Lliga, han estat molt primers que els treballs i la candidatura a la qual ens referim, així és que aquesta resulta ésser la candidatura entrebancadora d'una part de dretes.

Aquesta candidatura no és sinó, pels seus efectes, per a coadjuvar al triomf de l'esquerra, la qual cosa haurien de veure-ho els mateixos senyors que la integren, i que en comprendre el mal que faran a la mateixa religió que ells diuen defensar, haurien de retirar-se, demostrant així que la llur consciència i el llur seny són la seva guia.

De seguir per aquest camí, demostraran ells i els qui els votin que no els preocupa ni la religió, ni la pàtria, ja que amb el seu comportament tiren en contra de l'una i de l'altra.

Vegeu, sinó, la joia dels esquerrans, ja que amb la candidatura que esmentem tindran un recolzament amb el qual no contaven.

Pensin serenament aquells catòlics, vulguin traure's dels ulls la bena que els cega, escoltin bé la llur consciència, i sens dubte que comprendran el mal que faran, deixant en aquests moments històrics d'entrebancar la candidatura que de sortir victoriosa defensarà el mateix que ells desitgen i volen.

X.

Paraules de seny

Es tan evident que a aquestes hores no hi pot haver qui, sentint-se catòlic, s'atreveixi a atemptar contra les seves creences presentant una candidatura entrebancadora, que el setmanari tradicionalista «Tradició Catalana» d'Olot en son darrer número insereix un article frontal que, pel seny que revela i per ésser de notòria oportunitat en aquests moments ens plau de traslladar a les nostres columnes. Diu així:

«De la unió, encara

La visió tan profundament pessimista que ofería el panorama de la nostra vida política s'ha anat dissipant de mica en mica i l'albada de la victòria dels elements francament conservadors dels valors racials de la nostra societat és ja quelcom indubitable davant el fraccionament de les esquerres.

Cal, però, que cessin les lluites fratricides i que tots els bons sapiguem deixar de banda egoïsmes i recels, i que ens sapiguem unir com un sol home en aquesta lluita magna, en la qual es decideix el pervenir de la nostra terra.

Cal que tots aportem el nostre esforç individual i col·lectiu, per tal de que el redreçament tingui encara més força, per haver estat de la societat plegada i no patrimoni d'una fracció o escola. Les grans empreses nacionals porten sempre un segell impersonal, enc hagin estat propulsades per un home o per una escola. Els grans moviments que han donat encunyament perdurable a la vida dels pobles han estat obra de tots, i fins per aquesta causa han assolit més interès i fermesa puix han representat la torrentada de opinió que ha sobreixit de les voreres dels partits per infondre el seu esperit en les lleis i en les institucions. En la gran reconquesta de la societat nostrada, per Crist, no ha de mancar, doncs, el grà de sorra de ningú.

L'enemic vacil·la davant el redreçament dretà del nostre poble. L'amenaça de la revolta social, formulada per qui menys podia emprar-la, per el cas d'enfonsar-se la candidatura típicament esquerrana en la batalla electoral del dia 20, revela l'estat d'ànim dels nostres contraris.

Ara més que mai precisa que demostrarem la nostra adhesió als principis vitals de la civilització cristiana tan greument amenaçada. La victòria a assolir prejutja altra més esclatant en la vinent renovació dels municipis i la recuperació de quant havem perdut en aquests dos anys darrers. La nostra unió en aquests moments és la clau del benestar del nostre país.

«Acció Popular» i «Propaganda Cultural Catòlica», dues entitats enterament apolítiques de Catalunya, han realitzat esforços magnets per aconseguir la unió. Fa uns dies circularen unes fulles, per elles patrocinades i encarint la unió pretesa, i feia goig de veure el gran estol de variades signatures que s'estamparen al seu peu. Al costat de figures genuïnament tradicionalistes hi havia, sense temença, altres tan representatives del sector regionalista. I és que la unió la desitgem tots, tots pressentim el seu fruit immediat i tots anhelem que les vexacions de què han estat objecte la religió, la família i la propietat hagin representat el Jordà en el qual es trobin regenerades les antigues diferències i els rovellats bizantinismes.»

Votar l'Esquerra, és portar a la Generalitat de Catalunya, els procediments de l'Ajuntament de Barcelona.

L'«Esquerra» vista i judicada des de l'Esquerra

Si això que anem a transcriure ho haguessim dit nosaltres, és clar que també seria perfectament veritat; però se'ns podria constestar amb un «argument» formidable: ens dirien que som uns empedreïts reaccionaris! però és el cas que això ho diu un diari d'un esquerrisme tan vell i masegat que ja gairebé és ranci. Ho diu «El Diluvi», en un article en català, per a fer-se més entenedor, titulat «La dissociació de les esquerres», amb la signatura de Cèsar Cusi-né. Llegiu-lo:

«Una força dita d'esquerra no pot mai utilitzar-se per a destruir altres forces també esquerranes, aprofitant un mecanisme electoral tan injust, com ho és el del sistema majoritari, qualificat de «règim brutal», perquè això constitueix una negació solenne de la democràcia, de la doctrina específica de totes les esquerres; en un mot, perquè és una modalitat del feixisme.

Hi ha, en efecte, res més característic de la tirania, que violentar el pensament polític?

Però el procediment feixista de declarar l'exclusivisme d'un dogma unitari és ara altament perillós per a la mateixa Esquerra.

Basta comprovar-ho amb l'examen dels distints elements que s'hi han incorporat, responent a la famosa crida del seu cabdill: tots i cada un d'ells representen un modisme que no ha de contribuir a completar un sistema doctrinal ja conegut des de 19 de març de 1931—data del Congrés preparatori del partit d'Esquerra—i implícitament reforçat amb la inhibició; al contrari, ve a actuar com a ferment disgregant, que ha de fer més remarcables les diferències i més ràpida la descomposició.

El partit d'Esquerra s'amenaça amb la seva mateixa arma. La violència feta a les consciències, que, malgrat refusar les doctrines ja conejudes del partit, se'ls obliga a encabir-s'hi per la força del règim electoral majoritari, ultra representar en el codi ciutadà un «cohecho» polític, constitueix també un veritable nihilisme.

No li queden a l'Esquerra més que dues justificacions decoroses de la seva actitud, les quals cal examinar per un imperatiu d'imparcialitat.

L'una es refereix a la mecànica estrictament política; l'altra, al sistema parlamentari.

La primera pot representar l'intent d'estructurar un nou partit en el qual quedessin fosos tots els matisos esquerristes; però ni el procediment ha deixat traslluir aquest propòsit, ni tampoc no ho ha assolit en els seus resultats. Per contra, els grups esquerristes que no es concentren al toc de «fagina» no tindran altre remei que arborar llur ideari en una lluita per a ells eixorca i sense profit per a les esquerres. Aquesta tàctica dona un avantatge evident a les dretes.

Una altra finalitat hipotètica podia perseguir; la d'assegurar una majoria homogènia al Parlament, que li permetés governar seguint la trajectòria partidista.

Més semblant ambició és francament reprovable. Quan s'han de votar les lleis constitucionals, han de reflectir-se a les Assemblees Constituents totes les tendències possibles de l'opinió pública, Altrament, unes Corts que no tinguin més glòria que la d'avaluar els actes del Poder executiu, suposen el triomf manifest del despotisme.»

Catalans:

Aneu a votar amb tot seny i si penseu el que aneu a fer i la importància que pot tenir el vostre vot fugint de candidatures entrebancadores votareu la

Candidatura Catalanista de Pacificació Social.

Una estadística edificant

Un diari republicà ha confeccionat una estadística del que cobren els diputats de les diverses minories parlamentàries republicanes.

L'Esquerra Catalana (els d'En Macià) amb 41 diputats cobren cada mes 476.000 pessetes.

Els radicals-socialistes (els de Marcel·lí Domingo) amb 55 diputats cobren també cada mes 340.180 pessetes.

Els socialistes amb 115 diputats cobren cada mes 738.379 pessetes.

Acció Republicana (els d'Azaña) amb 27 diputats cobren cada mes 268.487 pessetes.

Els radicals amb 90 diputats cobren cada mes 125.000 pessetes.

En relació amb aquesta estadística el que correspon a cada diputat de les esmentades minories, amb l'acumulació de càrrecs és el següent:

A cada diputat de l'Esquerra Catalana pertoca 386'90 pessetes diàries.

A cada diputat d'Acció Republicana pertoca 331'45 pessetes diàries.

A cada diputat radical-socialista pertoca 206'17 pessetes diàries.

I a cada diputat radical pertoca 36'28 pessetes diàries.

Brindem aquesta estadística als que l'any passat votaren les Esquerres i pensen votar-les (encara!) enguany. I sobretot, la Esquerra d'En Macià, redemptora de l'obrer i generosa amb els humils, que comença a redimir-se i ésser generosa queixalejant un promig cada diputat de pessetes 386'90 diàries.

Amb tot això, hom ja pot cridar: Visca l'obrer! Fora l'explotació! Es l'hora de l'Esquerra! Si guanya la dreta farem la revolució social!...

El poble fóra tanmateix desagrat si desahuciés uns estadants tan humils i generosos.

D'«Aires de la Conca».

*La Loteria de la sort
Muralla, 5*

*Lliga Regionalista de l'Empordà
Es regalen dècims en forma de candidatura per al sorteig que tindrà lloc als col·legis electorals el dia 20 de l'actual, on la*

Candidatura Catalanista de Pacificació Social treurà la grossa.

MODES

Invitats galanament per Na Dolors Laporta, Directora de l'Acadèmia de «TALL MARTÍ» (Institució Internacional) que té establerta al carrer de Lasauca n.º 1, 2.º, a visitar en sessió privada l'exhibició que per a la propera setmana tindrà el gust d'oferir per primera vegada al públic distingit de Figueres, d'uns quants models d'Alta Costura de París, no podem fer menys que remarcar la importància de la mateixa en allò que fa referència a bon gust i distinció dels susdits Models.

A l'ensem creiem que és una ocasió immillorable per a les senyores que, desitjoses de vestir bé, es veuen obligades a desplaçar-se als grans centres de modes per a la elecció de llurs models, la de poder fer-ho de dins de casa estant, ja que tots ells són models dels primers Modistes de París com Laniel, Duverne, Bruyere, Vagabonde Dormoy i d'altres, i estan confeccionats en glacet i per meitat el que permet veure tots els detalls de confecció, adornos i descripció de teles així com el magnífic caient dels mateixos. Es també una ocasió immillorable i un element de cultura a l'abast de totes les modistes que tinguin interès en que les seves confeccions portin el segell de bon gust i signin classificades d'Alta Costura.

Desitgem a la Sra. Na Dolors Laporta un feliç èxit.

NOTICIES

Mosaic electoral

Una de les senyals més falagueres per la candidatura que a la nostra circumscripció patrocina la Lliga és la mateixa confessió dels adversaris.

Només cal llegir «El Autonomista» òrgan de la candidatura republicana d'Esquerra que està començada la campanya electoral per veure cap allà on adreça el discurs de totes les escomeses: a la Lliga. Això vol dir que els republicans esquerrans comprenen molt bé d'allà on han de venir els cops. Ha aparegut una altra candidatura dretes i ella mereix ja de bon començament una benevolent simpatia per part de «El Autonomista» tàctica que és ben fàcil comprendre quin objectiu té: afeblir l'adversari temible per l'Esquerra encara que fent el caldo a unes dretes que ells ja veuen que res en tenen de temer perquè no canyaran.

Sens dir que diumenge passat donà unes dretes per la nostra ciutat un auto de l'Ajuntament de Barcelona senyalat amb el nº 37.894 els ocupants del qual feien propaganda per la candidatura patrocinada pel Sr. Casanoves.

Molt bé... pagant però, nosaltres o sigui els catalans.

El diumenge passat a la Lliga Regionalista de l'Empordà tingué lloc una reunió electoral en la qual regnà un gran entusiasme sobretot entre l'element jove disposat a treballar per la candidatura Catalanista de Pacificació social.

Parlàren alguns candidats i segons l'ambient que regnà en la reunió es palesà que la candidatura Catalanista té assegurada la victòria esclatant.

Amb motiu de l'ingrés del senyor Felip Solà Cañizares a la minoria regionalista de l'Ajuntament de Barcelona, el poble que presenciat la darrera sessió municipal aplaudí amb entusiasme, prova de la simpatia espontània que reflexen els homes que han de governar Catalunya pels camins de les grans nacionalitats.

«El Nord de Girona» porta la candidatura nomenada de coalició catòlica. La integren els següents noms: Maurici de Sivatte; Joan Coler i Janer; Xavier de Ros; Ramon Gaspar; Comte de Sta. Maria de Pomés; Maria dels Angels de Janer; Andreu Basses; Miquel Martí; Narcís Vidal Sastreger; Joaquim de Sarriera; Jeroni Figa.

El B. O. C. presenta per la circumscripció de Girona la següent candidatura: Llibert Estartús, Miquel Gayolà i Jaume Miravittles,

La candidatura radical federalista per la circumscripció d'aquesta província és aquesta: Bru Centrich, Martí Rosselló i N. Calma.

A Tarragona, els rabassaires soliviantats per les prédiques de l'Esquerra i el seu president Macià, han produït greus desordres, agredint els agents de l'autoritat i amenaçant greument el governador fins a l'arribada de l'Esquerra Catalana, de la qual s'ha separat amb fàstic, el nostre compatriota senyor Noguier i Comet.

Davant d'aquestes actuacions anàrquiques del que n'ha resultat primera víctima el Sr. Comet, resulten terriblement significatives aquestes paraules finals d'un article electoral d'«Empordà Federal» destinades a captar vots d'obrers i burgesos porucs o mancats de visió:

«Aqui, tot aquell home responsable i que pensi, sigui obrer o sigui burgès, veurà que l'únic camí que pot fer-nos continuar la revolució pacífica, és el triomf de l'Esquerra

Republicana, i, nosaltres que confiem en el bon sentit de les nostres classes treballadores, i que creiem en el sentit comú de les classes acomodades, esperem, plens d'optimisme, la propera lluita electoral. Un fracàs de l'Esquerra seria el fracàs de Catalunya com a personalitat nacional, i el primer pas cap a la revolució cruenta que creiem no es faria esperar.»

Està vist que «Empordà Federal» no en pot encertar ni mitja.

L'alcalde de Palafrugell senyor Josep Sagrera ens prega de rectificar la nova donada per alguns periòdics de que el seu nom integrava una candidatura extremista per la circumscripció Gironina.

Dissabte passat es donaren actes de presentació de Candidatura a Cabanes i Torroella de Montgrí, en els quals respectivament parlaren els Candidats senyors Batlle, Gay de Montellà i Vallés i Pujals

A totes les contrades Gironines, regna enorme entusiasme a favor de la «Candidatura de Pacificació Social», la més solvent i patriòtica de quantes es presenten a la lluita el proper dia 20. Els mitings donats darreterament a Rindellots de la Selva, i Lloret de Mar esdevingueren veritables aconteixements.

Diumenge vinent tindrà lloc al Teatre Olímpia, el de més cabuda de Barcelona, el grandios Miting organitzat per la Lliga Regionalista, per tal de presentar la Candidatura de Concòrdia Ciutadana que te assegurat un esplendent triomf.

Demà dijous, a dos quarts de deu de la vetlla tindrà lloc al veí poble de Llers un acte públic de presentació de Candidats.

Per l'entusiasme que regna augurem un èxit més.

A què és degut que els senyors que patrocinen la Candidatura d'Esquerra Republicana no sien aquesta vegada rebuts amb... els braços oberts?

Es regala

Llibertat

Igualtat

i Fraternitat

Demaneu-ne arreu menys en els establiments de l'Esquerra.

Per tant, catalans, si voleu tenir tot això, veniu amb la papereta

Candidatura Catalanista de Pacificació Social.

— **Es ven en bones condicions**

a Castell d'Empúries, un establiment de Queviures, fundat a l'any 1885, productes de tocino, vins i grans de tota mena, és ben situat i ben acreditat amb molta clientela. Raó: J. Sánchez, Tocineria, Vilatenim.

Catalans: Si voleu que el vostre vot, tingui tota l'eficàcia, no excloeu, ni esmeneu, cap nom de la

Candidatura Catalanista de Pacificació Social.

Idiomes Comerç Taquí - Mecanografia Batxillerat

Còpies a màquina
Jeroni Barman
Perelada, 18, 2.º — FIGUERES

El Governador civil d'aquesta província senyor Ametlla, de retorn de Madrid ha dit als periodistes que s'havien tractat diferents afers d'importància per la província. Primerament la qüestió de transports, havent exposat al Ministre d'O. P. que les empreses de transport de viatgers per carretera que tenen l'exclusiva no poden donar l'abast a la comunicació de tota la província. Això fa que els no exclusivistes hagin d'actuar.

Amb aquest motiu vingueren algunes demandes dient que fossin respectats els drets dels no exclusivistes cosa que ha promès el Ministre d'O. P. Amb aquest fi s'ha tingut una reunió amb el Cap d'O. P. de la província per estudiar aquest problema en bé de tots.

La colla «Com es balla la Sardana» de Port-Bou, va obtenir el Premi de 100 pessetes en el Concurs Sardanístic de Girona. La mateixa colla obtingué el Premi d'Abillament.

També obtingueren empat per el Primer Premi, la «Unió Empordanesa» de L'Escala i l'«Empordanesa» d'aquesta ciutat, tocant a cada una, 175 ptes.

A tots ells, la nostra felicitació, per l'honor que fan a la dansa nacional.

No descuideu ni un minut de pagar la nostra candidatura.

Hem rebut el número 40 de les «Publicacions de la Terra» que edita el senyor Planes de Terrades, tot ell dedicat a la xamosa vila de Perelada amb motiu de la seva festa major. Resulta un número ben reeixit.

En un magatzem de palla existent a la finca «Serrodà» de Sant Pere Pescador, s'hi declarà un incendi que degut a les grans proporcions que prengué fou impossible d'apagar-lo.

Les pèrdues es calculen en 2.500 pessetes. No hi hagué desgràcies personals.

Per l'Empordà, per Catalunya, contribuïu al triomf INTEGRÉ de la nostra Candidatura.

Dimecres vinent tindrà lloc al Patronat una gran vetllada cinematogràfica en la qual serà projectada la notable pel·lícula «El gran combat» esperada amb molt d'interès. El sextet instrumental del Casal col·laborarà a solennitat de la vetllada.

Demà dijous, a les 10 de la nit, l'Associació de Música d'aquesta ciutat, obrirà el curs de l'any actual, amb el concert confiat al Trio Toldrà, format pels artistes senyors Blai Net, pianista, Eduard Toldrà, violinista, Josep Trotta, violoncel·lista.

El renom dels artistes ja coneguts del nostre públic i el programa a executar, permeten creure que obtindrà un èxit més la nostra Associació de Música que entra de plé al X.º curs d'actuació.

Manuel Roca, de Perelada, trobà al paratge «Les Torres», alguns ossos i un crani. Denuncià la troballa al Jutjat i aquest procedí al reconeixement del cadàver per mediació del metge Pere Salvatella, el qual digué que es tractava d'un home de 40 a 50 anys i que feia aproximadament 25 dies que havia mort.

De les diligències practicades no s'ha pogut esclarir la identitat del cadàver, puix no duia documentació.

Ja sou soci de la Lliga Regionalista de l'Empordà?

El passat dissabte va començar a la Parròquia el Novenari d'Animes que predica cada dia el zelós missioner de Banyoles mossèn Francesc Sala.

Dissabte passat a les 7 de la vetlla, tingué lloc a Atenea l'obertura de la 5.ª exposició de crisantems.

Els expositors són, segons hem llegit, per ordre de stands, els senyors Trèmols, Arbolí, Jules Pujol, Xirau, Bonaterra, i Cals.

Donant un cop d'ull, hem de dir que l'aspecte total és formosíssim, que en tots els stands hi ha cosa mitjana, bona i superior i que hi ha flors que mereixen la lloança del públic.

No volem avançar comentaris fins que el jurat hagi donat el veredict i aquest el publicarem en el proper número.

A la bona organització de les tasques electorals devem contribuir-hi tots.

Divendres, diada de Sant Martí, començarà la tradicional festa de Sant Martí que anyalment celebra la veïna vila comtal de Perelada. L'esplendidesa del temps afavorirà segurament l'assistència de forasters en els tres dies que durarà la festa major.

El Patronat de la Catequística pereladenc ha organitzat espectacles cada tarda i nit, actuant els animosos afeccionats de la localitat en les tardes del divendres i dissabte. En ambdues nits hi haurà sessions cinematogràfiques així com en la tarda del diumenge. En la nit d'aquest dia actuarà el notable Elenc del Patronat de la Catequística d'aquesta ciutat el qual posarà en escena les divertides sarsueles «La Competència» i «Los Reclutas».

El triomf INTEGRÉ de la nostra candidatura serà la recompensa al nostre esforç.

Per tal de donar facilitats al públic de les poblacions afluentes a les estacions compreses entre Port-Bou i Figueres, que desitja assistir als diferents espectacles que tenen lloc a la nostra població els diumenges i dies festius per la tarda, la Companyia dels Ferrocarrils de M. S. A. ha establert un servei de trens de viatgers, que començarà a regir el proper diumenge dia 13, amb un d'anada i l'altre de retorn, sortint el primer de Port-Bou a les 14'10 per arribar a Figueres a les 14'56, i l'altre sortint de Figueres a les 20'16 per arribar a les 21'06.

No és l'hora de la revolució. És l'hora de la reconstrucció.

Llegiu pàgina 4.ª
el Manifest de la Lliga Regionalista de l'Empordà

La Lliga Regionalista de l'Empordà a l'opinió

La LLIGA REGIONALISTA DE L'EMPORDÀ en aquestes hores decisives vol dirigir-se a l'opinió pública amb l'afany de cooperar a l'obra de reconstrucció de la nostra Pàtria. Per al dia 20 del corrent tenim plantejada una lluita cívica que ha guanyat ja les característiques de la transcendència històrica; no solament perquè amb ella recomencem la Història de Catalunya fa més de dos segles deturada, sinó perquè observem entorn nostre una multitud de factors de discòrdia interna que fa que ens mirem els uns als altres com enemics irreconciliables, precisament ara que tots hauríem de mirar-nos com a germans.

Ve essent, la nostra terra, un laboratori d'assaig de les doctrines més absurdes; de les teories més vagues; de les utopies més insensates. I aquestes provatures han deixat una ferida dolorosa en el cor de la Pàtria. Han enterbolit l'ambient precisament ara que més claretat calia entorn nostre, ja que anem a escollir un dels camins que neixen, com d'una cruïlla, d'aquestes eleccions del dia 20.

La LLIGA REGIONALISTA DE L'EMPORDÀ vol en aquests moments fer sentir la seva veu per a orientar l'opinió i assenyalar el camí a seguir per la salvació de la nostra terra. I en fer-ho, proclama decididament com a única, i recomana com a seva, aquella candidatura que es presenta a la lluita electoral amb aquell programa de govern inspirat en les rels del nostre poble i que no fa pas gaires anys sabé estructurar el gran geni patriòtic, Enric Prat de la Riba, en el seu llibre immortal «La Nacionalitat Catalana».

Ens fem nostra i recomanem aquella candidatura que és garantia de defensa dels ideals religiosos arrelat en la mèdula catalana; en els ideals que defensen la llibertat d'ensenyament per tal que sien els pares i no l'Estat aquells que assenyalin quina és la educació que han de rebre els nostres fills; en els ideals que són i han estat fonament de la civilització cristiana, és a dir, dels ideals que són robustesa de la família, entorn de la qual exerceix funció principal la propietat privada tant absurdament combatuda.

Fermament convençuts de que la lluita i els odis de classe engendren sempre en els pobles que en són víctimes, la misèria i amb ella el més pregon malestar, propugnem la candidatura que ens fem nostra perquè representa conservació de la pau social i el seu restabliment allà on hagi estat alterada; la lleial col·laboració dels uns amb els altres sense distinció de classes ni partits, cercant solucions d'harmonia i concòrdia per a resoldre tots els problemes existents i, finalment, afirma també el respecte a la propietat privada i al sistema contractual agrari tradicional de les nostres comarques sense excloure però totes aquelles millores que exigeixin les circumstàncies actuals i totes aquelles limitacions indispensables per a assegurar el compliment de la seva funció social.

Davant la complexitat de les tasques a realitzar pel Parlament català, trobem també en la nostra candidatura aquella garantia que neix de la seva integralitat i plenitud en les manifestacions vitals de la terra catalana d'ordre espiritual i d'ordre material que en fecund maridatge produeixen l'equilibri prometedor del progrés i benestar de tothom.

Si la finalitat seva és l'obtenció de la concòrdia ciutadana, que és com dir la convivència germanívola de tots els catalans i de tots aquells que, no essent-ne, romanen a Catalunya, en mútua comprensió i tolerància, igualment n'és una altra finalitat el fer compatibles i complementàries—fins a constituir un conjunt orgànic ben equilibrat,—les diverses branques de l'activitat productora catalana.

Per això la comarca empordanesa, per això tots els agricultors d'aquestes terres i els qui de l'agricultura en copsen indirectament llurs guanys, trobaran en els noms dels nostres candidats uns defensors decidits dels seus interessos en un acoblament harmònic amb els interessos de Catalunya i amb els interessos complementaris de tota l'economia catalana.

Tota la nostra riquesa de l'Empordà amb els boscos i les vinyes i les oliveres, la terra campa i la ramaderia, amb les seves necessitats variades cal que sigui incorporada al conjunt viu de totes les ànsies progressives del nostre poble, caminant amb emoció patriòtica per assolir un envejable estat de plenitud. No anem a contraposar interessos; anem a fer-los concordants i solidaris com escau entre germans.

Finalment, encarna la nostra candidatura, un sentit de llibertat en tots els altres aspectes de la nostra activitat; llibertat d'ensenyament; tolerància religiosa; defensa dels sentiments pairals i tot allò que encarni l'esperit cristià de la nostra civilització, sense abandonar el gran problema de la nostra Beneficència a la qual ens sentim atrets i volem fer ampla i eficaç i acollidora.

Heus ací a grans trets el que veiem en la candidatura que proclamem. Heus ací el que triomfarà si surten victoriosos els següents noms que integren la

Candidatura Catalanista de pacificació social

Ramon d'Abadal i Calderó

Diputat a Corts.—Ex-Senador.—President de la Lliga Regionalista i Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Joaquim Batlle i Martínez Propietari.

Narcís Camps i Bellapart Propietari.

Tomás Carreras i Artau Catedràtic, Doctor en Filosofia i Lletres i Advocat.

Alfred Dorca i Blanch Banquer i Advocat.

Rafael Gay de Montellà Advocat i Publicista.

Pere Madí Rusiñol Comerciant.

Pelai Negre i Pastell Advocat i Publicista.

Joan Torras de Prat Llicenciat en Filosofia i Lletres i Advocat.

Joan Vallés i Pujals Advocat.—Ex-Senador.—Ex-Conseller de la Mancomunitat de Catalunya.—Ex-President de la Diputació de Barcelona.

Ramon Xifra i Riera Advocat.

Signatures del manifest de la Ll. R. de l'E.

Nicanor Trias, advocat. — Pere Vayreda, propietari. — Lluís Vila Sabater, odontòleg. — Josep Bosch Ridaura, catedràtic. — Albert de Genover, propietari. — Vicens Sans, agricultor. — Francesc Budallés, farmacèutic. — Joan Coll Font, comerciant. — Ramon de Dalmases, advocat. — Antoni Ribas, propietari. — Jesús Bosch, fuster. — Josep M.ª Junyer, advocat. — Ramon Margineda, propietari. — Quirze Callis, banquer. — Francesc Riera Torrent, comerciant. — Joan Sutrà Viñas, pintor. — Gabriel Roura, comerciant. — Angel Trèmols, publicista. — Jaume Carré, comerciant. — Miquel Gispert. — Francesc Pagès, propietari. — Antoni Bosch, fuster. — Ricard Carbó, dependent de comerç. — Francesc Pagès, propietari. — Frederic Fortunet, comerciant. — Ferran Coll, comerciant. — Miquel Delclós, dependent de Banca. — Salvador Llach, mecànic. — Jaume Soler, comerciant. — Julià Masdevall, dependent de comerç. — Jacint Mallol, obrer. — Joan M. Oliveras, comerciant. — Robert Minobis, dependent de comerç. — Joan Soler, fondista. — Francesc Puntonet, obrer. — Josep A. Soler, fuster. — Narcís Serra, propietari. — Ramon Reig, veterinari. — Josep Prats, ferrer. — Enric Rute, odontòleg. — Antoni Mayor, propietari. — Bonaventura Ymbert, industrial. — Lluís Ymbert, comerciant. — Abdon Heras, industrial. — Joan Moret, agricultor. — Joaquim Illueca, industrial. — Albert Guínea, militar retirat. — Joaquim Masó, viatjant. — Joan Gratacós, agricultor. — Segueixen les signatures.

Figuerencs, Empordanesos:

No oblideu que votar per l'Esquerra o per algún dels seus afins, és treballar pel triomf

A.) - de la demogògia al camp que, empobrint propietaris i camperols, arruinarà la Comarca Empordanesa i els Mercats figuerencs.

B.) - de la Dictadura espiritual que persegueix les nostres creences, intentant privar el toc de les campanes, suprimir els enterraments catòlics, etc.

C.) - de la intolerància que vol endogalar els pares robant-los-hi els fills, implantant l'anti-democràtica Escola única.

D.) - de la guerra civil entre germans, expulsant les religioses del nostre Hospital, de l'Asil i de l'Escola de Pàrvuls, fent tancar els magnífics col·legis de les figuerenques Escolàpies, de la Presentació i dels Germans de les Escoles Cristianes, tots honor de la cultura Empordanesa.

E.) - de la incapacitat i murrieria que converteix els Centres públics en safaretxos de contractació d'empleus, fent baixar els valors i arruinant l'economia nacional.

F.) - de la grolleria, de la «Pinxeria», de la incapacitat i de l'impunisme.